

این دارو برای درمان بیماری فعلی شما تجویز شده است لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه مصرف آن به دیگران خودداری نمایید.

راهنمایی های عمومی:

قبل از مصرف این دارو در موارد زیر، با پزشک معالج یا داروساز خود مشورت نمایید:
سابقه حساسیت نسبت به کورتیکواستروئیدها، بارداری یا قصد بارداری، شیردهی یا قصد شیردهی، ابتلا به سایر بیماری ها خصوصا ایدز، عفونت های قارچی سیستمیک، عفونت های ویروسی و باکتریایی، اختلالات دستگاه گوارش، بیماری های قلبی، نارسایی احتقانی قلب، بیماری های کبدی و کلیوی، دیابت، میاستنی گراویس، استئوپروز، سل، سایکوز، کم کاری یا پرکاری تیروئید، فشار خون بالا، لوپوس اریتماتوز سیستمیک.

مقدار و نحوه مصرف دارو:

مقدار مصرف هر دارو را پزشک تعیین می کند، ولیکن مقدار مصرف معمول این دارو به شرح زیر است:
دوز معمول در بزرگسالان:

- انفوزیون وریدی متناوب دگزامتازون، طی مدت ۵ تا ۳۰ دقیقه انجام می گیرد.

به عنوان ضد التهاب، سرکوب کننده سیستم ایمنی، در اختلالات اندوکراین:

- داخل مفصل، داخل ضایعه و یا داخل بافت نرم: ۶-۲/۰ میلی گرم در صورت نیاز با فواصل ۳ روز تا ۳ هفته تکرار شود.

- داخل عضلانی یا داخل وریدی: ۹-۵/۰ میلی گرم روزانه.

ادم مغزی: ابتدا ۱۰ میلی گرم داخل وریدی، سپس ۴ میلی گرم هر ۶ ساعت داخل عضلانی تا فروکش نمودن علائم تجویز می گردد، دوز مصرفی باید بعد از ۲ تا ۴ روز کاهش پیدا کرده و تدریجا در طول مدت ۵ تا ۷ روز قطع گردد، بجز در تومور مغزی که درمان باید قبل از قطع دگزامتازون انجام پذیرد.

- دوز نگهدارنده (در تومور مغزی راجعه یا غیر قابل عمل)، ابتدا ۲ میلی گرم داخل عضلانی، ۲ تا ۳ بار در روز، سپس طبق پاسخ بیمار تنظیم می گردد.

شوک آنافیلاکتیک مقاوم به درمان: ۱ تا ۶ میلی گرم بر کیلوگرم یا ۴۰ میلی گرم وریدی هر ۴ تا ۶ ساعت زمانی که شوک پایدار است. روش دیگر، ۲۰ میلی گرم تزریق وریدی و به دنبال آن تزریق ۳ میلی گرم بر کیلوگرم انفوزیون وریدی طی ۲۴ ساعت.

نکته: تجویز دوزهای بالا در درمان شوک باید بعد از پایدار شدن وضعیت بیمار قطع شود و معمولاً درمان بیش از ۲ تا ۳ روز نباید ادامه پیدا کند.

بیماری های آلرژیک: داخل عضلانی، ابتدا ۸-۴ میلی گرم بصورت تک دوز تزریق می شود که درمان نگهدارنده با قرص دگزامتازون ادامه می یابد.

- حداکثر دوز مصرفی در بزرگسالان ۴۰ میلی گرم روزانه می باشد.

- تزریق وریدی به صورت رقیق نشده طی مدت یک تا چند دقیقه و یا به صورت انفوزیون وریدی صورت گیرد.

دوز معمول در کودکان:

- انفوزیون وریدی متناوب دگزامتازون، طی مدت ۱۵ تا ۳۰ دقیقه انجام می گیرد.

- نارسایی غده فوق کلیوی: ۰/۲ تا ۰/۳ میلی گرم بر کیلوگرم در روز، یا ۰/۶ تا ۹ میلی گرم به ازای هر متر مربع در روز به صورت عضلانی یا وریدی، در ۳ تا ۴ دوز منقسم، تنظیم دوز با توجه به پاسخ بیمار صورت گیرد.

- ضد التهاب: محدوده دوز اولیه: ۰/۲ تا ۰/۳ میلی گرم بر کیلوگرم در روز، یا ۰/۶ تا ۹ میلی گرم به ازای هر متر مربع در روز به صورت عضلانی یا وریدی، به صورت منقسم هر ۶ تا ۱۲ ساعت، دوز بر اساس بیماری و پاسخ بیمار تعیین گردد.

آماده سازی نمونه

- دگزامتازون تزریقی باید با دکستروز تزریقی یا سدیم کلراید تزریقی مخلوط شده و به صورت انفوزیون وریدی تزریق گردد.

پایداری

- جهت انفوزیون وریدی، محلول حاصل از اختلاط دگزامتازون سدیم فسفات با سرم قابل تزریق دکستروز ۵ درصد یا با سدیم کلراید ۰/۹ درصد باید در طول ۴۲ ساعت مصرف گردد.

منع مصرف:

عفونت های قارچی سیستمیک، حساسیت شدید به دارو، در صورت تزریق عضلانی در پورپورای ترومبوسیتوپنیک ایدیوپاتیک، در صورت تجویز واکسن های حاوی ویروس زنده، مالاریای مغزی، در صورت تزریق داخل مفصلی: آرتروپلاستی مفصل، اختلالات انعقادی، شکستگی، پوکی استخوان، عفونت.

مصرف در دوران بارداری و شیردهی:

- ۱- قبل از مصرف این دارو در صورت بارداری و شیردهی با پزشک مشورت شود.
- ۲- دارو از جفت عبور می‌کند و تا حدی توسط آنزیم‌های جفت به متابولیت‌های غیر فعال تبدیل می‌شود.

عوارض جانبی:

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز برخی عوارض ناخواسته نیز بشود اگرچه همه این عوارض در یک فرد دیده نمی‌شود، لیکن در صورت بروز هر یک از عوارض زیر با پزشک مشورت شود.

بسیار شایع: خونریزی چشمی، التهاب عنبیه

شایع: فتوفوبیا، پرخونی (Hyperemia)، ادم قرنیه، خشکی دهان، چشم درد، سر درد

شیوع متغیر: شوک آنافیلاکسی، آنژیوادم، برادی کاردی، آریتمی، نارسایی قلبی، کاردیومیگالی، شوک گردش خون، ادم، آمبولی، افزایش فشار خون، سنکوپ، تاکی کاردی، ترومبوفلیبیت، ترومبومبولی، واسکولیت، آکنه و لنگاریس، درمانیت آلرژی، آلپسی، سرخی پوست و صورت، هایپرپیگمنتیشن، واکنش‌های پوستی مانند تحریک در ناحیه پرنه (تناسلی)، راش و آنروپی پوست، کهیر، خشکی پوست، کاهش پتاسیم سرم، احتباس مایعات، سرکوب رشد در کودکان، هیرسوتیسم، افزایش وزن، تهوع، افزایش فشار داخل جمجمه، ادم ریوی، میاستنی، نوروپاتی، میوپاتی، استئوپتی، پارسیتی، واکنش‌های آنافیلاکتوئیدی، استفراغ، پانکراتیت، هیپاتومگالی، زخم گوارشی، تشنج، دیابت ملیتوس، تب، افزایش آنزیم‌های کبدی، افت فشار خون، سندرم کوشینگ، افزایش قند خون، میوپاتی، استئوپنی، استئوپوریزس، افسردگی، توهم، آنزین، سرگیجه، ایست قلبی، آموره، خون‌ریزی بعد از یانسی، گرگرفتگی، هایپوپیگمنتیشن، قرمزی، زخم‌های شبیه لوپوس اریتماتوز، گلوکوما، کوری وابسته به تزریق داخل زجاجیه، یا اطراف چشم.

عوارض تزریق داخل مفصلی: نکروز استخوان، پارگی تاندون، عفونت، آنروپی پوست، احساس سوزش و قرمزی پس از تزریق، حساسیت شدید و برافروختگی صورت.

نکته: قطع دارو خصوصاً بعد از مصرف طولانی مدت، جهت جلوگیری از نارسایی حاد آدرنال باید به تدریج صورت گیرد.

هشدارها:

موارد نادری از واکنش‌های آنافیلاکتوئیدی با مصرف این دسته از داروها مشاهده شده است. از تزریق موضعی در قسمت‌های عفونی یا مفاصل unstable خودداری گردد. از مصرف دارو در بیماران با عفونت‌های قارچی یا باکتریایی که با آنتی بیوتیک کنترل نشده، خودداری گردد. درمان طولانی مدت با این دارو می‌تواند باعث کاهش تراکم استخوان و افزایش ریسک شکستگی استخوان و نکروز آسپتیک فمورال گردد.

۱- این دارو در صورت وجود مشکلات پزشکی زیر غیر از موارد خاص نباید مصرف گردد:

- در تزریق داخل مفصلی: سابقه آرتروپلاستی، مشکلات انعقادی خون، شکستگی داخل مفصل، تاریخچه ابتلا به عفونت پیرامون مفصل یا سابقه ابتلا به آن، پوکی استخوان اطراف مفصل به دلایل غیر از آرتروز، مفصل ناپایدار.

- در صورت وجود مشکلات زیر منافع مصرف در مقابل مضرات مصرف آن باید توسط پزشک سنجیده شود:

- نقص ایمنی اکتسابی (ایدز) و ابتلا به عفونت ویروسی HIV، آناستوموز روده‌ای اخیر، بیماری‌های قلبی، نارسایی احتقانی قلب، فشار خون بالا، نارسایی کلیوی شدید، ابتلا به آبله مرغان یا سرخک، کولیت، ازوفایت، گاستریت، زخم پپتیک فعال یا نهفته، دیابت ملیتوس، عفونت قارچی سیستمیک، گلوکوم زاویه باز و آب مروارید، بیماری کبدی یا نقص عملکرد کبدی، هریس سیمپلکس چشمی، افزایش لیپیدهای خونی، حساسیت به کورتیکواستروئیدها، هایپرتریوئیدی، هیپوتیریوئیدی، میاستنی گراویس، میوپاتی، اختلالات تشنجی، هیپاتیت B، پوکی استخوان، سایکوز حاد، وجود سنگ کلیوی، لوپوس اریتماتوز سیستمیک، سل فعال یا سابقه ابتلا به سل (حتی تست پوستی مثبت).

- در بیماران که طولانی مدت از این دارو مصرف می‌کنند موارد زیر باید مورد توجه قرار گیرند:

- محدودیت مصرف نمک و غذاهای پر کالری و استفاده از رژیم غذایی با پتاسیم، پیریدوکسین، ویتامین C، ویتامین D، فولات، کلسیم، فسفر و در صورت لزوم پروتئین بالا، احتیاط در انجام تست‌های پوستی، احتیاط در هر نوع جراحی یا هر نوع درمان پزشکی اورژانس، احتیاط در هر نوع بیماری‌های عفونی جدی یا جراحات‌های پیش آمده، پرهیز از قرار گرفتن در معرض وبروس آبله مرغان یا سرخک (خصوصاً در کودکان) و در صورت مواجهه، موضوع را سریعاً به پزشک خویش اطلاع دهید، احتیاط در واکسیناسیون و یا سایر روش‌های ایمن سازی و احتیاط در مواجهه با فرد دریافت‌کننده واکسن خوراکی پلی ویروس.

- در بیماران مبتلا به دیابت امکان افزایش غلظت قند خون می‌باشد.

- در صورت ایجاد محدودیت استفاده از مفصل، در خلال تزریق داخل مفصلی و یا بروز قرمزی و تورم و ادامه یافتن آن حتماً موضوع را به پزشک اطلاع دهید.

- مصرف طولانی مدت این دارو در کودکان به علت امکان مهار رشد توصیه نمی‌گردد.

- مصرف در نوزادان دلیل وجود بنزلی الکل در این فرآورده توصیه نمی‌شود.

- از آنجایی که بعد از استفاده از کورتیکواستروئیدهای موضعی و سیستمیک اختلال بینایی گزارش شده است بنابراین بیمار بایستی در صورت مشاهده علائمی نظیر تاری دید یا اختلالات بینایی دیگر بعد از استفاده از این دارو، جهت ارزیابی عوارض احتمالی مانند آب مروارید یا آب سیاه و یا بیماری‌های نادری نظیر کوریورینوپاتی سروز مرکزی به چشم پزشک مراجعه نماید.

تداخلات دارویی:

در صورت مصرف سایر داروها خصوصا داروهای زیر، پزشک خود را در جریان قرار دهید:

استامینوفن، الکل، داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی (NSAIDs)، آمینوگلویتیماید، آمفوتریسین B تزریقی، مهارکننده‌های کربنیک انیدراز، استروئیدهای آنابولیک یا آندروژن‌ها، آنتی اسیدها، آنتی بیوتیک‌های ماکرولیدی، آنتی کولین استراژها، آنتی کولیرژیک‌ها خصوصا آتروپین و ترکیبات وابسته، ضد انعقادهای کومارینی یا مشتقات اینداندیون، هپارین، استرپتوکیناز، یوروکیناز، ضد افسردگی‌های سه حلقه‌ای، ضد دیابت های خوراکی، انسولین، ترکیبات ضد تیروئید و یا هورمون‌های تیروئیدی، آسپارازیناز، کاربامازپین، افدرین، فنوباریتال، فنی توتین، ریفامپین، ضد بارداری‌های خوراکی حاوی استروژن یا ترکیبات استروژنی، سیکلوسپورین، گلیکوکورتیکوئیدهای دیجیتال، مدرها، فولیک اسید، ترکیبات القاء کننده آنزیم‌های کبدی، ترکیبات مهارکننده آنزیم‌های کبدی، سوبسترای آنزیم‌های کبدی، سایر مهارکننده‌های سیستم ایمنی، ایزونیازید، کتوکونازول، مکسیلیتین، میتوتان، ترکیبات بلوک‌کننده عصبی - عضلانی غیر دیپلاریزه، مکمل‌های حاوی پتاسیم، ریتودرین، سالیسیلات‌ها، ترکیبات دارویی یا غذایی حاوی سدیم، سوماترم یا سوماتروپین، استرپتوزوسین، تالیدوماید، تروپندومایسین، واکسن‌های ویروسی زنده یا سایر روش‌های ایمن‌سازی، دیگوکسین.

ناسازگاری‌های دارویی:

دگزامتازون نباید با دائوروبیسین و دیفن هیدرامین در یک سرم و یا دوکسپرام، هیدرومورفین، میدازولام، پنتوپرازول و دیفن هیدرامین در یک سرنگ مخلوط شود. این دارو همچنین با سیپروفلوکساسین، ایداروبیسین، متوترکسات و میدازولام ناسازگاری Y- site دارد.

شرایط نگهداری:

- دارو را در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد دور از نور، رطوبت و از یخ زدگی محافظت نمایید.
- دارو را دور از دید و دسترس کودکان نگهداری نمایید.

